

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De miraculo quod Sergiopoli visum est. Caput XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

Iuctaturus, aquæductus, qui extra urbem erant, ad rogum deriuat, eumq; ita restinguere conatur. At rogus aquam, velut oleum, sulphur, aut aliud quippiam eorum, quæ facile incendi solent, excipiens, magis magisque exarsit: usque adeo ut totum aggerem vastaret, inque cineres profus redigeret. Postremo igitur Chosroes de spe penitus derubatus, cum reuera intelligeret se turpem admodum decoris notam propterea subiisse, quod in animum induxerat deum, quem nos colimus, omnino superaturum, domum cum ignominia reuertit.

De miraculo quod Sergiopolis visum est.

Caput XXVII.

A Liam præterea rem alio tempore à Chosroe Sergiopolis gestam hoc loco commemorabimus: quippe quæ & explicari oratione, & sempiternæ memorie reueni commendari debeat. Hanc urbem quoque Chosroes invadere, eamque obsidione expugnare parat. Ac simul ut mœnia aggreditur, fit vtrinque sermo & colloquium de seruanda ciuitate, conuenitque inter eos, uti sacris thesauris ac monumentis, inter quæ crux à Iustiniano & Theodoro missa, fuit, urbs redimeretur. Vbi ista fuere ad Chosroem apportata, percunctatur à sacerdote & Persis, qui cum eo ad eam rē missi erant, ecquæ alia supereffent. Cui quidam eorum, qui verum dicere minime consueuerat, respondet, alia etiam adhuc monumenta restare à paucis quibusdam ciuibus occultata. Relinquebatur autem ab his, qui thesauros & monumenta attulerunt, auri argentiue profus nihil, sed alterius cuiusdam materię multò præstabilioris, quæ Deo omnino dicata fuit: sanctiss. dico reliquias Sergij inuicti, Christi martyris, quæ in capsula erant oblonga argentoque obducta repositæ. Itaque postquam Chosroes his verbis persuasus, totum exercitum ad urbem excedendam dimiserat, de repente in ipsis mœnibus magni hominum multitudo clypeis munita visa est ciuitatem propugnare. Quam qui erant missi à Chosroë, conspicaverunt, ac cum multitudinē, tum armaturam admirati, ad Chosroem rem referunt. Vbi autem rursus certior factus est pau-

est paucos admodum in vrbe remanere eosque, vel ætate ex acta esse, vel tenera & immatura (quippe omnes, qui firma fuere ætate & robusta, è medio sublati erant) pro certo nouit illud miraculum à sancto martyre editum: & propterea metu percussus, admiratusque Christianorum fidem, dominum reuertitur: quem ferunt sub extremum ætatis tempus, diuino regenerationis lauacio tintillum fuisse.

De pestilente morbo. Caput XVII.

AM venio narratus historiam nūnquam antea memo triæ proditam de morbo, qui quinquaginta duos annos inter homines grassatus est, & ita inualuit, ut vniuersum orbem terrarum depasceretur. Nam biennio post Antiochiam à Persis captam, pestifer morbus in eam inuasisse dicitur, in nonnullis rebus ei, qui à Thucidide describitur persimilis, in alijs quibusdam, ab eo multum discrepat: initium cœpit in Aethiopia, sicut & ille, qui à Thucydide commemoratur, orbemque terrarum vniuersum, deinceps ἀμοῖον peragravit: neque quisquam mortalium fuit, qui eius effusus gerit contagionem. Ac nonnullas vrbes usque eo opprimebat, quoad eas omnibus suis habitatoribus orbasset: cū alijs autem, quas fortè occupauit, lenius egit & mitius. Neque certo definitoqué tempore grassari cœpit, neque rursus cum grassaretur, simili ratione & modo desist: quippe nonnulla loca ineunte hyeme, alia sub finem veris, media ætate quædam, alia autumno progrediente occupavit: & quibusdam in locis cum partem urbis attigisset, reliquias deseruit. Ac non raro licebat videre in ciuitate morbo illo laborante, quasdam familias prorsus extintas: interdum vero una & altera familia interempta, reliquias urbem integrum incolumenque mansisse. Quinetiam familiæ, quæ integræ manserunt, sicut accurata obseruatione comperimus, sequenti anno sole morbo vexabantur. Atque quod est omnium maximè mirandum, si qui fortè urbes infectas incolentes ad alia loca, quæ morbus minime inuaserat, demigrarent, illi soli morbo opprimebantur, licet ex ciuitatibus infectis ad alias integras se, quod vitæ consulerent, transtulissent. Atque hæc quidem calamitas

Oo 2 atis